

Universitätsbibliothek Paderborn

Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis Avgvstinvs

In Qvo Genuina sententia profundissimi Doctoris de Auxilio gratiæ medicinalis Christi Salvatoris, & de prædestinatione hominum & Angelorum proponitur, ac dilucidè ostenditur

Jansenius, Cornelius

Lovanii, 1640

24. Iustitia ex timore poenae, est iustitia ex lege & nostra, quam Apostolus arbitratus est detrimentum ac stercora.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13704

alio in loco timoris istius defectum exprimens: *Considera*, ait, *adulter esse non coheris, quia times ardere in igne sempiterno, NONDUM LAVDANDVS ES: non quidem ita dolendus, ut ante, sed tamen NONDUM LAVDANDVS. Quid enim magnum est timere poenam? Quam interrogacionem alibi idipsum tractans perficit: Quid magnum est poenam timere? Quis enim non timet? Quis latro, quis sceleratus, quis nefarius? Nam & latro timet malum & ubi non potest, poenarum timore, non facit & tamen latro est. Et sanctus*

Prosper Augustini in hac doctrina discipulus individuis: *Aliter quis timet, ne malum quo puniatur, incurrat, aliter ne bonum (id est iustitiam vel Deum) quo delectatur amittat. Non igitur omnium timor HABERI DEBET IN VITIO, SED ILLE TANTVM, DE QVO SCRIPTVM EST; QVIA TIMOR POENAM HABET. Quod vitium ut offendimus, non ex ipsa natura timoris, sed ex timentis inordinatione proficiscitur.*

CAPVT XXXII.

Iustitia ex timore poenae, est iustitia ex lege & nostra, quam Apostolus arbitratus est detrimentum ac stercora.

EX istis igitur tribus principijs utcumque patet cuiusmodi sit animus & voluntas eorum qui poenas timent, & ex isto timore iustitiam legis facere, & iniustitias suas dolere & abijcere meditantur. Patet etiam cuiusmodi esse possit ista iustitia, quam non amore iustitiae sed formidine poenae legem implentes, vel potius non implentes, operantur. Nempe iustitia sua, hoc est, propria, non Dei, iustitia ex lege, non ex gratia: quia iustitia ex legis terrenis mandato profecta, non ex legislatoris largientis beneficio; quemadmodum supra ex Augustino declaravimus. Nam iustitia ex lege, & propria sua est, qua fit de timore poenae, non de amore iustitiae. Quam vero pretij talis iustitia apud Deum habeatur, & apud homines haberi debeat, Apostolus docet, qui timore poenae conversatus in lege, sine querela, talem iustitiam suam qua ex lege est, arbitratus est detrimentum ac stercora, prout saepius Augustinus annotat. Nempe ideo, quia talis iustitia non est vera iustitia coram Deo, sed externorum operum tantum, quae similitudinem iustitiae praeseferunt, cum ex affectu inquinato & prevaricatore legis oriuntur, quo mallet facere quod eum formidine poenae perpetrare non sinit. Quod perspicuis sane verbis de Apostolo Paulo sanctus Augustinus tradit: *Nec moveat, inquit, quod ad Philippenses scripsit, secundum iustitiam qua in lege est, quod fuerit sine querela, POTVIT ENIM ESSE INTVS IN AFFECTIONIBVS PRAVIS PRAVARICATOR LEGIS, ET TAMEN CONSPI-*

CVA OPERA LEGIS IMPLIRE, VEL TIMORE HOMINVM, VEL IPSIVS DEI; SED POENAE FORMIDINE, NON DILECTIONE ET DELECTATIONE IUSTITIAE. Quia, ut ibidem statim adijcit, sic profecto in ipsa intus voluntate peccat, qui non voluntate sed timore non peccat. Et continuo enarraus illa peccata, quibus poenam formidando intus in voluntate peccaverit, inter ea ponit stultitiam, incredulitatem, errores, servitutem desideriorum & voluptatum, malitiam, invidiam, odium proximi & similia: Talis, ait, Paulus fuit, quando secundum iustitiam qua in lege est, sine querela fuisse se dicit. Concinit sancto Augustino ad amulsum sanctus Fulgentius, Magistro discipulus. Nam libro de Incarnatione & gratia docet, Iustitiam ex lege, secundum quam Paulus conversatus fuit sine querela, eum ex Deo non habuisse. Quod cum ex Apostoli loco ad Philippenses probavisset, ubi dicit, *arbitror omnia ut stercora ut Christum lucrifaciam & inveniar in illo non habens meam iustitiam, quae ex lege est, sed illam qua est ex fide Christi, tandem adijcit: Quis non his verbis Apostolicis videat Iustitiam qua ex lege est, esse ex homine: iustitiam vero qua ex fide Christi est, non esse nisi ex Deo? Illa est igitur iustitia per quam impius erigitur, ut cadat in poenam; ista autem est, per quam iustificatus humiliatur, ut exaltetur ad gloriam. Ideo cum in illa qua ex lege est, sine querela conversaretur Apostolus, fuisse se impium non negat.*

Serm. 15. de verb. Apost. c. 7.
Philipp. 3.
Serm. 15. de verb. Apost. c. 7.
Lib. de grat. Christi. c. 48.
lib. 2. de peccatis. c. 13.
Eib. 1. ad Rom. c. 9.

lib. 3. de contemp. resp. 31.

lib.

Fulgent. lib. de incarnat. c. 21.

